

Benjamin Herman → 'Ik ben zo blij met mijn leven'

INTERVIEW

Jazzsaxofonist en New Cool Collective-voorman Benjamin Herman (1968)
over geloof, stijl, levenslust en diep verdriet.

TEKST: MINOU OP DEN VELDE. BEELD: BRENDA VAN LEEUWEN

MUZIEKCOLLECTIE

"Mijn muziekverzameling is niet in waarde uit te drukken. Er zit alleen geen enkel systeem in, als ik iets zoek is dat een ramp. Ik heb ook nog vinyl. Vroeger kregen mijn tweelingbroer en ik op onze verjaardag vaak samen een plaat voor onze verzameling. Dat was niet alleen jazz, zeker niet. Onze eerste plaat was van The Sex Pistols."

SAXOFOON

"Deze altsaxofoon kreeg ik van mijn familie toen er één gestolen was. Met mijn vader ben ik naar Waveren gegaan, daar zat een maketel die een schuur vol saxofoons had en dit was de beste. Een prachtige Selmer uit 1958. Ik heb er nu zoveel op gespeeld dat hij niet meer geel maar groen is. Haha."

uit 1958 is groen geworden van het spelen' → 'Mijn moeder

↑ 'Mijn Selmer

AANDENKEN

"We waren thuis met zes kinderen. Mijn zus Susannah is op haar 13de overleden. Dit huisje heeft ze ooit gemaakt en dat heb ik meegenomen uit mijn ouderlijk huis. Ik denk nog vaak aan haar. Ik weet nog precies dat de dokter aan de deur stond en vroeg of mijn ouders mee naar het ziekenhuis wilden komen want er was een meisje overleden. Wij waren *Calimero* aan het kijken. Ik was 9. Toen mijn ouders terugkwamen, deed mijn moeder de tv uit en was ik in eerste instantie pissig. De dood van mijn zus heeft in mijn leven het meeste indruk op me gemaakt. Op mijn familie ook. Mijn ouders gingen verschillend met hun verdriet om. Terwijl mijn vader zich op zijn werk stortte, zat mijn moeder verdrietig thuis te wachten tot de kinderen terugkwamen van school. Toen is ze actief geworden in de vredesbeweging. Ik sprak met mijn tweelingbroer af: wij gaan zoveel mogelijk uit het leven halen en lol trappen. Vanaf toen stortte ik me op de muziek. Van mijn ouders kreeg ik een drumstel om op te rammen. Dat hielp om alles te verwerken." ▶

OPSCHRIJFBOEKJES

“Mijn moeder is 79 maar nog heel ondernemend en sociaal. Op haar 65ste richtte ze een ouderensociëteit op. Ik heb altijd een boekje bij me waarin ik opschrijf wat ik moet doen. Dat doet mijn moeder al haar hele leven, zij leerde me om orde te brengen in mijn drukke bestaan. In mijn puberteit gebruikte ik ze als dagboek van allerlei verliefdheden, nu schrijf ik er artistieke plannetjes, setlijstjes en wie ik terug moet bellen in.”

PRIJZEN

“Ik heb hier drie Edisons, een award voor best geklede man en de Wessel Ickenprijs, die kreeg ik op mijn 21ste. Het meest trots ben ik op de Boy Edgar Prijs, maar dat is helaas een wisseltrofee, dat is zó jammer.”

PAKKEN

“Ik begon met pakken dragen toen ik begin twintig was. In 1991 speelde ik op een competitie in Washington in mijn spijkerbroek. Al die andere gasten hadden iets van: jeans, dat doe je toch niet? In de Nederlandse jazzscene is het nog steeds: met een pak aan ben je een uitslover. Het is bij mij een uit de hand gelopen hobby. Elvis Costello zag ik ooit spelen in een glimmend twotone-pak en ik dacht: wow, als ik toch ooit zoiets zou kunnen vinden! En Paul Weller in gebreide truitjes met The Style Council, te gek. De meeste pakken kan ik na een zomer weggooien. In de loop der jaren ben ik erachter gekomen welke pakken goed tegen zweet kunnen. Witte of linnen pakken, dat werkt niet. Ik heb wel handgemaakte pakken van tweeduizend

euro gekocht. Daar voel je je helemaal te gek in, maar na een zomer zien ze er net zo verrot uit als de goedkopere. Thuis loop ik er zelden casual bij, maar ik ben geen snob. Ik bestel ook broeken bij de Topman. Die kosten geen reet maar staan geweldig. Daar ben ik dan wél een Jood in, ik ben dol op een goeie deal.”

Meer info: www.benjaminherman.nl en http://twitter.com/benjamin_herman. Elke maandag draait Benjamin op Radio 6 tussen 19 en 21 uur zijn favoriete jazz- en soulplaten.

BH

leerde me om orde te brengen in mijn drukke bestaan' → 'Ik doe niet aan Joodse tradities' →

PICK-UP

“Deze houten pick-up uit de jaren 50 met buizenversterker heb ik gekocht om de 78-toerenplaten van mijn vader te draaien. Voordat hij rabbijn werd, was hij jazztrombonist en had platen van Charlie Parker, Stan Getz, Dizzie Gillespie... Toen ik 14 was, verliet hij mijn moeder en liet die platen achter. Ze waren mijn eerste kennismaking met jazz.”

SJOFAR

“Tot mijn 8ste woonde ik in Londen. Mijn vader had zijn eigen synagoge, waar we elke vrijdag en zaterdag naar toe gingen. Op deze hoorn blies hij bij de nieuwjaarsviering, als men rondging met de Thora – een machtig geluid. We aten wel koosjer maar ik had geen kaalgeschoren koppie met pijpenkrullen, hoor. Mijn ouders zijn moderne Joden. Ondanks mijn opvoeding ben ik helemaal niet gelovig. Maar het Joodse geloof heeft mijn leven zeker beïnvloed. Het bestuderen van geschriften, het leren, is heel belangrijk en dat heb ik overgenomen. Alleen is de muziek nu mijn religie. In april had ik het zo druk dat ik op het podium een paar dingen heb verkloot – verschrikkelijk. Mijn grootste angst is om een oude saxofonist te worden die niet kan spelen.”

TROUWRING

“Mijn trouwring is een beetje sentimenteel, maar ik ben zo blij met mijn leven. Ik heb nooit gedacht dat ik ooit iemand ten huwelijk zou vragen. Mijn ouders zijn gescheiden dus ik had het huwelijk als instituut niet hoog zitten. Maar ik voelde dat ik nooit meer een leukere vrouw zou ontmoeten dan Cathelijne. Zij woont in Rotterdam en ik in Amsterdam. We hebben allebei eerder samengewoond en we vonden dat niet leuk, uiteindelijk. Op een gegeven moment gaat een vriendin zich ergeren als ik 's nachts na een gig met een slok op thuiskom en tv wil kijken. We hebben bewust besloten om geen kinderen te nemen. Als je dertiger wordt gaan mensen aan je trekken en vinden dat je net zo moet leven als zij: kinderen, samen op vakantie en hele avonden lullen over hypotheek. Drie weken naar Thailand, uitgaan, dat kunnen wij. Maar dat moet je dan ook écht doen, zodat je niet na tien jaar zegt: we hadden net zo goed kinderen kunnen nemen want wat hebben we nou helemaal gedaan?”

'Muziek is nu mijn religie' →

'Ik ben dol op een goeie deal'

